

OPP

MKCRP00CQZ2P

Ministerstvo kultury ČR

V Praze, dne 16.5.2017

Vážený pan ředitel

██████████ (do vlastních rukou)

Maltézské náměstí č.1

118 11 Praha 1

Věc: Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č.106/1999 Sb

Ministerstvo kultury	⑦
Došlo: 17. 05. 2017	
Č.j. <i>DAG</i>	počet listů: 1/1
Přiděl.	počet listů příloh:

Vážený pane řediteli,

v nedávné době MKČR legalizovalo neprohlášení (přestože všechny dotčené orgány státní správy jednoznačně doporučovaly prohlášení obrazu za kulturní památku ČR) naprosto ojedinělého, unikátního díla slavného světového malíře Gustava Klimta "Dáma s kožešinou" za účelem jeho následného prodeje v zahraničí. Tržní hodnota obrazu přesahuje půl miliardy korun, jeho umělecká hodnota je však nevyčíslitelná. Obraz neměl jednoznačně s holocaustem nic společného, což na svém jednání dne 12.5.2017 jednomyslně konstatovala Komora aukčních síní uměleckých děl České republiky.

Na základě zákona č.106/1999 Sb o svobodném přístupu k informacím Vás žádáme o poskytnutí těchto informací:

1) Podle jakých kritérií navrhuje a prohlašuje MKČR předměty kulturní hodnoty za kulturní památky ČR ?

2) Sdělte jak je možné, že MKČR v nedávné minulosti prohlásilo mnoho předmětů kulturní hodnoty za kulturní památky ČR, které zcela evidentně nesplňovaly kritéria kulturní památky ČR a naopak na druhou stranu neprohlásilo za kulturní památky ČR zcela zásadní díla kánonu českých dějin umění a umožnili jste tak jejich trvalý vývoz do zahraničí v drtivé většině za účelem prodeje ?

3) Sdělte jasné důvody proč jste neprohlásily unikátní obraz Gustava Klimta "Dáma s rukávnickem", který neměl s holocaustem zcela nic společného, když se všechny dotčené orgány státní správy jednoznačně postavily za prohlášení obrazu na KP ČR. Vyfabulované důvody o holocaustu a neprohlášení díla za kulturní památku ČR tak bylo políčkem všem skutečným obětem holocaustu.

Uvedené informace zašlete, prosím v zákonem stanovené lhůtě patnácti dnů ode dne přijetí tohoto dopisu na e-mailovou adresu: ██████████ a dále zveřejněte včetně tohoto dopisu na internetových stránkách Ministerstva kultury ČR a zašlete mi na daný email internetovou adresu, kde se uvedené informace nacházejí.

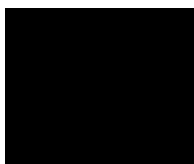
Děkuji Vám předem

Komora aukčních síní uměleckých předmětů České republiky

██████████

Jugoslávských partyzánů 635/20

1600 Praha 6

Ministerstvo kultury ČR

V Praze, dne 16.5.2017

Vážený pan ředitel Odboru památkové péče

[REDAKCE] (do vlastních rukou)

Maltézské náměstí č.1

118 11 Praha 1

Věc: Žádost o poskytnutí informací na základě zákona č.106/1999 Sb

Ministerstvo kultury		⑦
Došlo:	17. 05. 2017	
Č.j.	OPP	počet listů: 11
Přiděl.		počet listů příloh:

Vážený pane [REDAKCE]

v nedávné době jste osobně legalizoval neprohlášení (přestože všechny dotčené orgány státní správy jednoznačně doporučovaly prohlášení obrazu za kulturní památku ČR) naprosto ojedinělého, unikátního díla slavného světového malíře Gustava Klimta "Dáma s kožešinou" za účelem jeho následného vývozu do zahraničí a prodeje. Tržní hodnota obrazu dle znalců přesahuje půl miliardy korun, jeho umělecká hodnota je však nevyčíslitelná. Obraz neměl jednoznačně s holocaustem nic společného, což na svém jednání dne 12.5.2017 jednomyslně konstatovala Komora aukčních síní uměleckých děl České republiky.

Na základě zákona č.106/1999 Sb o svobodném přístupu k informacím Vás žádáme o poskytnutí těchto informací:

- 1) Podle jakých kritérií navrhuje a prohlašuje MKČR-Odbor památkové péče předměty kulturní hodnoty za kulturní památky ČR ?
- 2) Sdělte jak je možné, že MKČR-Odbor památkové péče v nedávné minulosti pod vaším vedením prohlásilo mnoho předmětů kulturní hodnoty za kulturní památky ČR, které zcela evidentně nesplňovaly kritéria kulturní památky a naopak na druhou stranu neprohlásilo za kulturní památky ČR zcela zásadní díla kánonu českých dějin umění a umožnili jste tak jejich trvalý vývoz do zahraničí v drtivé většině za účelem prodeje ?
- 3) Sdělte jasné důvody proč jste neprohlásili za KP ČR unikátní obraz Gustava Klimta "Dáma s rukávníkem", který neměl s holocaustem zcela nic společného, když se všechny dotčené orgány státní správy jednoznačně postavily za prohlášení za kulturní památku ČR. Vyfabulované důvody a neprohlášení díla za kulturní památku ČR tak bylo políčkem všem skutečným obětem holocaustu.
- 4) Sdělte důvody proč jste se ve správním řízení osobně angažoval když jste pod rozhodnutím podepsán.

Uvedené informace zašlete, prosím v zákonem stanovené lhůtě patnácti dnů ode dne přijetí tohoto dopisu na e-mailovou adresu: [REDAKCE] a dále zveřejněte na internetových stránkách Ministerstva kultury ČR a zašlete mi na daný email internetovou adresu, kde se uvedené informace nacházejí.

Děkuji Vám předem

Komora aukčních síní uměleckých předmětů České republiky

[REDAKCE]
Jugoslávských partyzánů 635/20

1600 Praha 6

Ministerstvo kultury

ředitel odboru památkové péče

V Praze dne 22.05.2017
Č. j.: MK 35064/2017 OPP

Vážený pane,

k Vaší žádosti ze dne 16. 5. 2017 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, ve věci řízení o prohlášení za kulturní památku a ve věci obrazu Gustava Klimta „Dáma s rukávnickem“, sděluji k jednotlivým dotazům následující:

1) Ministerstvo kultury u řízení o prohlášení věci za kulturní památku vždy zkoumá, zda věc splňuje či nespĺňuje kritéria uvedená v § 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění (dále jen „zákon o státní památkové péči“).

2) Podle zákona o státní památkové péči musí kulturní památka splnit zákonem stanovené znaky, které musí zohlednit celé široké spektrum předmětů od nemovitých věcí až po věci movité. Tyto znaky se posuzují jednotlivě v rámci správního řízení o prohlášení věci za kulturní památku, které vede Ministerstvo kultury (řízení o prohlášení věci za kulturní památku je z hlediska procesního ovládáno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění). Kulturní památka se tedy prohlašuje na základě splnění zákonem stanovených podmínek individuálním správním aktem – rozhodnutím, který je opatřen odůvodněním a proti němuž lze podat opravné prostředky. Odbor památkové péče, dle vnitřních předpisů Ministerstva kultury, nevede řízení o prohlášení předmětů kulturní hodnoty za kulturní památku postupem podle zákona č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, v platném znění, ani nemá tento právní předpis ve své gesci, včetně problematiky vývozu předmětů kulturní hodnoty do zahraničí, z podstaty věci tak nemohl konat ve Vámi naznačovaných souvislostech.

3) V rámci správního řízení o prohlášení obrazu Gustava Klimta „Dáma s rukávnickem“ za kulturní památku bylo prokazatelně zjištěno, že původním vlastníkem předmětného obrazu byl Emil Aschner, který pocházel ze židovské rodiny žijící ve Vídni. Emil Aschner se v roce 1917 oženil s dcerou jedné vídeňské židovské rodiny Alicí Fenichel, spolu měli dvě děti, Petera Aschnera a Evu Aschner (dále také Evu Vergeinerovou sen.), která je zemřelou matkou současné majitelky obrazu Evy Vergeinerové. V okamžiku uzurpování moci nacisty v Rakousku (březen 1938) žila rodina ve Vídni, přičemž jako všichni židé byla i rodina Aschnerova přinucena uvést nacistickým úřadům svůj majetek. Na podzim roku 1938 rodina Aschnerova uprchla s částí majetku, včetně obrazu „Dáma s rukávnickem“, z Vídne do Prahy. Po obsazení Československa nacisty 15. 3. 1939 se podařilo Emilu Aschnerovi (jeho manželka již byla po smrti) jedním z posledních vlaků odeslat obě děti do Anglie a tak je zachránit. Emil Aschner byl dne 26. 10. 1941 deportován z Prahy do gheta Lodž (Litzmannstadt) a zavražděn nacisty. Děti Peter a Eva přežily válku v Anglii. Eva sen. se v Anglii provdala za Waltera Vergeinera a společně se vrátili v roce 1946 do Prahy. Obraz „Dáma s rukávnickem“ se prokazatelně nacházel od roku 1926 ve

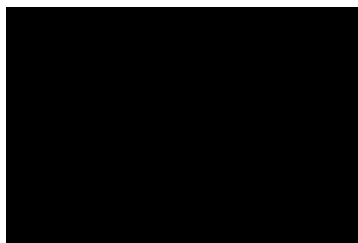
vlastnictví Emila Aschnera. Díky schopnostem a odvaze především hospodyně Emila Aschnera se podařilo obraz schovat během nacistického teroru, poté byl obraz vrácen paní Evě Vergeinerové sen. po jejím návratu z Anglie a současná vlastnice, paní Eva Vergeinerová obraz nabyла dědictvím po matce. Pozůstalí po Emilu Aschnerovi žádali po válce o navrácení svého původního majetku, mechanické tkalcovny Pacholík a Jirounek ve Slané u Semil, a o plnění předválečných pohledávek této firmy u zahraničních odběratelů, které v důsledku okupace nebyly vyplaceny. Oběma těmto žádostem nebylo vyhověno. Ministerstvo kultury se muselo vypořádat s tou skutečností, že se Česká republika zavázala ke zmírnění křivd, které se staly v důsledku holokaustu. Ministerstvo kultury dále vycházelo z dostupné judikatury, zejména z rozsudku 10A 16/2014 Městského soudu v Praze, který se sice dotýká zrušení prohlášení věci za kulturní památku, ale z věcného hlediska principiálně determinuje problematiku zmírňování křivd způsobených v důsledku holokaustu ve vztahu k památkové ochraně uměleckých děl, a to i s odkazem na Terezínskou deklaraci. Soud zde jednoznačně dospěl k závěru, že stát, pokud skutečně míní vážně svoji snahu odčinit majetkové křivdy způsobené holokaustem, měl by se snažit odstranit veškeré, byť pouze administrativní, překážky bránící tomu, aby s takovými předměty mohlo být co možná nejsvobodněji nakládáno (v případě citovaného judikátu měl stát odstranit všechny překážky, které by znemožňovaly vývoz uměleckých děl do zahraničí, aby je vlastník, který nesl následky holokaustu, mohl skutečně a reálně užívat).

Ministerstvo kultury má za zcela jednoznačně prokázané, že současná vlastnice obrazu „Dáma s rukávnickem“ je osobou, u které je nezbytné odčinit majetkové křivdy způsobené holokaustem, protože její matka a její děd byli v důsledku svého židovského původu pronásledováni nacistickou mocí tak, že její děd Emil Aschner byl zavražděn nacisty v Lodži a její matka Eva Vergeinerová sen. musela opustit své bydliště ve Vídni a přestěhovat se do Československa, ze kterého musela rovněž nuceně odcestovat bez řádného rodinného zázemí. Paní Eva Vergeinerová je jejich potomkem v přímé linii a vztahuje se tak na ni garance státu odčinění křivd způsobených holokaustem. Ministerstvo kultury na základě předložených důkazů dospělo k závěru, že obraz Gustava Klimta „Dáma s rukávnickem“ je de facto jediným cenným aktivem, které rodině Aschnerové po válce zbylo, protože nebyly uznány jejich nároky na navrácení majetku (továrny) a ani nebyly uznány závazky jejich věřitelů, které jsou dodnes neproplaceny. Právě z těchto důvodů tedy Ministerstvo kultury nemohlo rozhodnout o prohlášení věci za kulturní památku, protože tímto rozhodnutím by ztížilo zmírnění křivd, které byly způsobeny nacisty této rodině, a postupovalo by tak v rozporu nejenom s dostupnou soudní judikaturou, ale také v rozporu s mezinárodními závazky České republiky v této oblasti.

4) Ředitel odboru památkové péče je pověřenou úřední osobou pro všechna správní řízení odboru památkové péče Ministerstva kultury. Každé rozhodnutí odboru památkové péče lze propustit k expedici až po písemném schválení ředitelem odboru památkové péče (po signování), ať už podpisem do rozhodnutí, nebo na spisovou obálku.

Tato odpověď bude zveřejněna na webových stránkách Ministerstva kultury www.mkcr.cz.

S pozdravem

Vážený pan

